



نھینئیه کانی عه شقی دھینەر

له نووسینه کانی محمەد ئیقبالدا

ئان ماری شیمیل

و: خالد مهجید فەرەج

محمەد ئیقبال ۹ی نۆفەمبەری ۱۸۷۷ له سیالکۆت له بەنجا ب له دایک بوو، سالی ۱۹۳۸ له لاهور کۆچی دوایی کردوو. زۆری لەسەر نووسراوه بە زمانه کانی ئینگلیزی و فارسی و ئوردی و چەندین زمانی تر، هەندیکیان رەخنە ی لێدەگرن و بە کۆنەپەرستی دادەنن، هەندیکێ تریشیان دەرخەنە ریزی پیشکەوتووخوازانەوه. هەرچەند بکەین دوو کەسمان چنگ ناکەوێت له خوینەرانیان ئەوانە ئیقبالیان خۆش دەوێت، یەک بۆچوونیان دەربارە ی هەبێت. ئەمەیش دەگەرێتەوه بۆ ئەوەی کە نووسینه کانی محمەد ئیقبال پیکهاتەیهکی ناوازه و گرنگ له فیکری خۆرهلاتی و خۆرئاوایی و باشترین وەسف بۆ پەپرەو و نووسینه کان و ئەو شتانە ی ئەو باوەرپی پێ هیناون، لەم رسته یەدا دەردەکەوێت کە له کۆبوونەوه ی رابیتە ی ئیسلامی له ئەحمەد ئاباد له هیندستان له گوتارە کەیدا هاتوو کە دەلێ: (ئەو پیاویکە باوەرپی وایە کە ئایین ئەهممیه تیکێ بالایی له ژیا نی کەسان و دەولەتەکاندا هەیه، هەرۆها باوەرپیشی وایە کە ئیسلام قەدەرە، بەلام قەدەرێکە کە ناگۆرێ).

محەمەد ئیقبال لە سیالکۆت لەدایک بوو و لە لاهور دەستی بە خویندن کردوو، دواتر لە زانکۆی کامبردج دەرسی فەلسەفەى هېگل و حقوقى خویندوو، ماوەیەکی کورت لە ئەلمانیا بوو و پاشان گەراوەتە وە لاهور، بە کاری پارێزەرییە وە خەریک بوو، بەلام لەبەر ئەوەى ئەو هەر لە بنەپەتە وە کەسێکی خاوەن فیکر و شاعیر بوو، لە سالەکانى ۱۹۳۱-۱۹۳۲دا، چەند جارێک بانگهێشت کراو بۆ کۆنگرە و بۆنەى گرنگ، هەر وەها بۆ مێزگردى لەندەن.

ئەو لە سالى ۱۹۳۰دا هەلۆیستی خۆى بەتەواوەتى ئاشکرا دەکا بە بینینی پەنجاب و ناوچەکانى سنورى ژوووی رۆژئاوا (بە کشمیرە وە) لەگەڵ بلوچستان لە یەك دەوڵەتى یەگرتوو، کە ئیستا پێى دەلێن پاکستان. هەر وەها دەویست رێگە بە موسلمانەکان بەریت بۆ بەشداریکردن لە دانانى سیستەمى خویندن و ئەو یاسایەنى کە خەونى پێو دەبینن، ئەو بە پاشکاو لە گوتارە کەیدا بەناوى (گوتارى پاکستان) کە سالى ۱۹۳۰ خویندییە وە دەردەکە ویت.

ئىقبال بەتەنها سیاسى نەبوو، بەلکو فەیلەسوف و شاعیریش بوو، لە سەرەتای ژيانیدا چەند قەسیدەىەکی بە زمانى ئوردى نووسى، یەكەم دیوانى بە و زمانە سالى ۱۹۲۴ بەناوى (بانگى دەرا)، بلۆکرده وە. ئەمە دواى دیوانە فارسىیەکەى بوو، کە سالیک لە وەپیش بەناوى (پەيامى مەشریق) بلۆی کردبوو وە. ئەو قەسیدانەى کە بە فارسى نووسیبوونى کاریگەرییەکی تایبەتییان هەبوو، هەر وەکو پاشتریش بۆمان دەردەکەوئ، ئەو قەسیدانەى بە ئوردى نووسیبوونى لەسەر شیوازی تەقلیدی بوون، بەلام سالى ۱۹۱۲ ئىقبال بۆ یەكەمین جار بە شیعەر شکاتى لە قەدەر کرد، کاتیک ژيان و گوزەران و باروودۆخى ئەوروپای بینى، هەستى بە وە کرد کە ئەرکی سەرشانییەتى

داکۆکی لە موسلمانەکانى هیندستان بکات. لە قەسیدە نایابە کەیدا کە لە ژیر ناوى (شەکوا) دایە دەلێ: (ژيان هەمووی سەخت بوو، ئەو تە شارسەتانییە کۆنە کە یان رۆلى نەماو، لە وە دەچێ خۆدا ئەوانى لە یاد چووێ). بەلام لە شیعریکی تردا کە دواوە دواى ئەو نووسیبوویەتى بەناوى (جەوابى شەکوا) دەلێ: (خۆدا دەرسیان دادەدا و خراپەکانیان وەبیر دینیتە وە، ئەو فەرمانانەى پێى سپاردوون بە جییان نەهیناوە، ئاگاداریان دەکاتە وە کە فەرزەکانى ئاینە کە یان وە لا نەنن، خۆشەویستى خۆدا و پێغەمبەر لە یاد نەکەن). ئەم قەسیدەىە دەروازەىە کە بۆ قوناغیکی نوێ لە ژيانى محەمەد ئىقبالدا.

لێ دەگێرە وە کە شاعیرى سۆفى مەزن مەولانا جەلالەدینى رۆمى هاتوو تە خوى و داواى لێ کردوو کە قەسیدەىەکی مەسنەوى بە فارسى بنوسیت، بەواتا ئیلهام لە قەسیدە بەناوبانگەکەى رۆمى (مەسنەوى) یە وە وەر بگرت.

ئىقبال شوین خەو کە کەوت و ئیدی بە فارسى نەک بە ئوردى دیوانى (رموزى بى خود)ى نووسى کە ئیتر ناوبانگى دنیای گرتە وە، بەلام رۆبەپووی گەلیک رەخنە و هیرش بوو وە، ئەوان دەلێن: ئىقبال لە تەقلیدەکانى شیعری فارسى و ئوردى لای داو، چونکە بە پێى ئەو تەقلیدانە زاتى شاعیر دەتوێتە وە وەکو بۆنى گۆل بە ئاسماندا هەلدهکش، ئىقبال پێى باش نەبوو شیعری بنوسى ئەو دلۆپە لاوازی تیاپ، ئەو دەیگوت ئەو دلۆپە هەرچى زوو لە ناو دەچێ و بەلندیەک قوتى دەدا، بە پێچەوانەى ئەلماسى پتە وە وە، کە لە هەرکۆیەک بیت دەدرە و شیتە وە، بە پێى ئىقبال تەنها هیزە کە دەهیلێ ئەو شتانەى کە لە وجودان بمیننە وە.

ئەم بۆچوونانەى لای خوینەرە هیندییهکان نامۆ

ئىقبال دەلىل: ئايىن لە دوورگەى عەرەبى لەدايك بووہو پەيرەوہەکانى چرابوون بۆ موسلمانەکانى سەرەتای ئىسلام و سوڤىيەکان

(بالى جوبرائيل) ھەرۋەھا كۆمەلە شىعەرىك بەناوى (زەربى كەلىم) واتا لىدانى موسا، كە تىايدا رەخنەى سياسى توندى لە دنياى رۇژئاوا و ئەو كەسانەى كە تەقلىدى ئەو ژيانە دەكەنەو، گرتوۋە .

دواى مردنى لە ۲۱ ئەپرىلى ۱۹۳۸ ھەموو ئەو ھۆنراوانەى كە بلاونەكرابوونەو بەناوى (دىيارىى حىجاز) ھوہ بلاوكرايەو، كە تىايدا دەرەكەوئىت زۆر ھەزى كىردوۋە سەردانى حىجازو شوئىنە ئىسلامىيە پىرۆزەكان، بەتايىبەتى قەبرى پىغەمبەر بكات .

ئىقبال دەستپىكردى شىعەرى لەسەر شىئوۋزە تەقلىدىيەكەى فارسى و ئوردو بوو، بەلام كاتى لە سالى ۱۹۱۵دا (ئەسەرى خودى) نووسى، لىرەوۋە رۇحى عەرەبى دۇزىيەو، بىگومان شتىكى چاۋەپواننەكراو بوو بۆ ھاۋچەرخەكانى خۆى، كە بىنبيان رەخنە لە حافىزى شىرازى و ئەفلاتون دەرگى، خەلكانى ئاگادار دەرەكەو كە نەخەلەتابن بەناو باخچە جوانەكانى ئىراندا بگەپىن، ھانى دەدان بگەپىنەو بۆ لەمەكانى دوورگەى عەرەب، تاوہكو لەوئى ئاوى زەمزم لەجىياتى شەرابى فارس، كە مەردم لەھۇش خۆى دەخا بخۆنەو . ئىستا دەتوانىن وەبەر چاۋى خۆمانى بەپىنەو چۆن خەلكانىك خاۋەنى كولتورىكن، كە تەنھا بەو شىعەرە راھاتون باس لە گول و بولبول و شەراب و ھەموو جوان و نەرمونىانىك لە دنيادا دەكا، ھەلوئىستىان چۆن بوو، بەلام ئىقبال ئەوۋەى وەبىر خويئەرانى دەھىئاىەو، ئەگەر ئاسك ھەرمى مەكە جى بەپىلئى دەكەوئىتە داۋاى رواجىيانەو، بەم پىئە ئەگەر موسلمانان ناۋەندى ئايىن و جەوھەرەكەيان خافل كىر نىچىرىكى ئاسان دەبن و دەكەونە داۋى ئەورويپىيەكانەو .

ئىقبال دەلىل: ئايىن لە دوورگەى عەرەبى لەدايك بووہو پەيرەوہەكانى چرابوون بۆ موسلمانەكانى

نەبوون و پەردەى لەسەر رىگەيەكى تازەى لە مامەلەكەردن لەگەل ژياندا لە نووسىنەكانى ئىقبالدا ھەلدايەو، لە رابردوۋا ئەو لە لايەنگىرانى مامۇستا (مكتا گارت)ى خاۋەى قوتابخانەى ھىگلى نوپىو لە كامبردج، بەلام دواتر بەلاى بۆچوونەكانى پىرگسۆن (پالئەرى زىندو) فەلسەفەى ھىز روۋى خۆى وەرگىرا، كە وىستى رىگەيەكى لە كولتورى ئىسلامدا بۆ بدۇزىتتەو، ئەو كارىكى ئاسان نەبوو، بەلام دلئىام كە لەسەر ھەق بوو، ھەرۋەكو وتم ئەو دىوانە نايا بەكەى (پەيامى مەشرىق) سالى ۱۹۲۳ بە فارسى بلاوكردەو، ئەو كىتپىكى ئازىزە لەلاى ئىمەى ئەلمان، چونكە يەكەمىن و تەنھا بەدەنگەو چوونە لەلاين خاۋەن كىتپىكى ئىسلامەو بۆ كىتپە بەناۋىانگەكەى گۆتە (دىۋانى رۇژئاۋاىى دانەرى رۇژەلاتى). كە يەكەمىن نووسىنە بە ئەلمانى لەژىر كارىگەرى شىعەرى ئىسلامىدا نووسراپى، بەتايىبەتى فارسى، پاش ئەو كۆمەلئى قەسىدەى تىرى لەژىر ناۋى (زەبورى عەجەم)دا نووسى و سالى ۱۹۳۲ دىۋانىكى تىرى بەناۋى جاۋىدنامە بلاوكردەو .

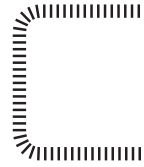
لە نەزەرى مندا ئەمەيان گىرنگىرەن نووسراۋى ئىقبالە، كە تىايدا مۇؤف دىنئىتە بەرچاۋى خۆى، چۆن لە فەلەككەو بەرەو فەلەككى تر بە رىنماىى مەولانا جلالەدىنى رۇمى دەپوا، مۇؤف لە زەويىەو ھەلدەكىشى تا داۋىن پلە كە بەختەوۋەرى ئەبەدىيە، دواى ئەوۋەى لەگەل سەرنشېنانى ھەوت ھەسارەكەدا دەربارەى ژيانى سياسى و شىعەرو سوڤىگەرى و ئايىن و بابەتەكانى تر دەكەوئىتە گىفتوگۇ . ئەو كىتپە گەنجىيەك بىرو بۆچوونى ناۋازەى لەخۇگرتوۋە، كاتىك وەرمرگىراپە سەر زمانى ئەلمانى و توركى، وتم ئەمە كىتپىكە دەبىن ھەموو كەس بىخوئىتتەو . دواى ئەو دىۋانەكانى تىرى دىن، كە بە ئوردى نووسىونى،

ئىقبال

دەستپىكردى
شىعەرى لەسەر
شىئوۋزە
تەقلىدىيەكەى
فارسى و ئوردو
بوو، بەلام كاتى
لە سالى ۱۹۱۵دا
(ئەسەرى
خودى) نووسى،
لىرەوۋە رۇحى
عەرەبى
دۇزىيەو،
بىگومان شتىكى
چاۋەپواننەكراو
بوو بۆ
ھاۋچەرخەكانى
خۆى، كە
بىنبيان رەخنە لە
حافىزى شىرازى
و ئەفلاتون
دەرگى، خەلكانى
ئاگادار دەرەكەو
كە نەخەلەتابن
بەناو باخچە
جوانەكانى ئىراندا
بگەپىن

55

گەل و پىش نوپى



سەرەتاي ئىسلام و سۆفییەكان، كە جیهادیان له پیناوی پاراستنیدا دەکرد دژی زیادرەوی له پیادهکردنی فیکری یۆنانی بۆ تەفسیری ئایینی ئىسلام. دواين وشەى ئىقبال ئاگادارى بوو له كەوتنە داوی فیکری یۆنانییەو تەفسیرکردنی قورئان له روانگەى ئیدیۆمەکانی فەلسەفەى یۆنانییەو، كە ئەمەيش بېگومان لایەنیکى گرنگەو ئىقبال بەتەواوی کەوتبوو ژیر کاریگەریی ئەم بۆچوونەو.

شتیكى سروشتییه كە ئىقبال مەرکەزى عەقیدەى خۆى، بەلكو هەموو ژيانى خۆى له روانگەى قورئانەو ديارى بکات. له کتیبى (جاويدنامە) دا كە بۆچوونە مەزنەكەى خۆى بۆ گەشت بەناو فەلەكەكاندا دەنوینى، فەسلێكى بەناوى (عالم ئەلقورئان) تەرخان کردوو، كە تیا دا دەرى دەخات قورئان وشەى ئەبەدى وەیان ئەزەلیى خودایى هەلگرتوو، بۆیە ئەویش هەرۆهكو ئەو ئەزەلییه، هەربۆیە چەند لایەنیک و چەند سیفاتیکى وەكو هی خودای لەخۆگرتوو و هەر جارەى حیکمەتیکى تازەمان نیشان دەدات. ئىقبال باوەرپى بە بنەماکانى سۆفیگەریی تەقلیدی هەبوو. ئەو دەلیت: (ئەگەر قورئان ئیلهام بە خودى خۆت نەبەخشیت، هەرۆهكو ئیلهامى بە پیغەمبەر داوئ ئیتر نە شەرەحەکانى رازى و نە كەشافى زەمەخشەرى بەكەلكت نایەن).

سالى ۱۹۱۷ ئىقبال دەنووسى، كە قورئان پەرە له خۆشیی ژيان و نور، بۆیە جیگەى سۆفیگەرى رەشبین شتى تارىک و ناخۆشى تیا ناییتەو، ئەم رستیه له روانگەى فەلسەفەى دواى ئىقبالدا شتیكى سەرنجراکێشە، خۆشیی ژيان و حەماسى تەواوی بۆ واتاكانى قورئان، هەرۆهكو بۆ پیغەمبەر دابەزى، تايبەتمەندى دەدا بە تېروانىنى ئىقبال، كە ئەمەيش بە تەبیعەتى حال دەمانگەیننیتە رۆلى پیغەمبەر له

کارەکانى ئىقبالدا.

هەرچەند ئىقبال قەسیدەیهكى تەقلیدی له پیاھەلدانى پیغەمبەردا نەوتوو، بەلام ئاشقى بوو، له نووسینەکانى دوایدا قەسیدەیهكى بەرچاو دەکەوئ، كە له ئیلهامى قەسیدەى (ئەلبروده) بوسەیرى وەرى گرتوو، کاتیک نەخۆش دەکەوئ له خەونیدا سەید ئەحمەد خان پیاو چاکی ئىسلامى له هیند ۱۸۹۷ دەبینى بیری دەخاتەو كە بچى بۆ لای پیغەمبەر و داواى مەدەى لیبکا، هەرۆهكو ئەوئ پیشتەر بەسەر بوسەیریدا هات له سەدەى سیانزەهەمى میلادیدا، كە بە موعجیزە چاک بوو وەو قەسیدەى ئەلبرودهى له مەدحى پیغەمبەردا نووسى، بەلام ئىقبال تەنها بەو وەو نەووستا، پیغەمبەر لەلای ئەو گرنگترین بەلگەو بەرجەستەبوونى رۆحى ئىسلامە، له جاويدنامەدا دەلی: (لەوانەیه ئینکاریى خودا بکەیت، بەلام ناتوانى ئینکاریى پیغەمبەر بکەیت) لەلای ئەو پیغەمبەر ئىسلامى پیشکەش بە خەلک کرد، تەفسیری ئایەتەکانى بۆ کردن، ئىقبال هەموو جارئ دەیگوت پیغەمبەر مۆقێكى نمونەى بوو نەك سەد دەر سەد تەواو (کامل)، هەرۆهكو له عورفى سۆفیگەریدا هاتوو، خودا بە عەبدى خۆى له سورەتى ئیسرا ئایەتى ۱ و سورەتى ئەلنەجم ئایەتى ۱۰ وەسفی دەکات. بەو پینیه لای ئىقبال ئەو كەسایەتییەكى نمونەیه، هەرۆهكو لای سۆفییه تەقلیدییهكان، گرنگ ئەوئەیه بزانین كە خۆشەویستى پیغەمبەر له هەموو بەرەمەهەمەکانیدا رەنگى داوئەتەو، بۆیە دەبى پیش هەموو لایەنەکانى تر ئاماژە بۆ ئەم لایەنە له کارەکانیدا بکریت.

ئىقبال باسى كەسایەتیی پیغەمبەرانى پیش محەمدى کردوو، هەرۆهك باسیان له قورئاندا هاتوو، ئەو ئیبراھیمی زۆر لەبەر دل بوو، لەبەر ئەوئەوئ باوەرپى

ئىقبال واى ھەست دەکرد كە پۇچى بە پىغەمبەرەو گرىدراو

ديوانەكانى تىرى زياتر رووى كردوو تە قورئان و پۇلى
پىغەمبەرى بە جوانترين شيوە وەسفر كدوو دەلى:
(خۇشەويستى رەسول وەكو خوین بە دەمارەكانى
موسلماناندا دەگەپت).

ئىقبال واى ھەست دەکرد كە پۇچى بە پىغەمبەرەو
گرىدراو، گومانى نەبوو كە پىغەمبەر نمونەى بالايە
بۇ ئادەمىزاد، بە سيفەتتەك ئەو كە عەبدى خوايە
لەھمان كاتدا سەر بەست و دەستبەستراوى خودايە،
ئەگەر سەيرى زمانى شيعرى ئىقبال بگەين دەبينىن
لە دوو شوینى دياردا ئاماژە بە پۇلى پىغەمبەر
دەدات، ئاسانە لە يەكەك لەو ئىشارەتەنە بگەين،
بەلام دوو ميان بە ئاسانى خۆيمان لئ ئاشكرا ناكات.

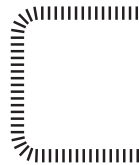
ناوى ديوانى يەكەمى بە زمانى ئوردو (بانگى
دەرا) يان بانگى قافلە لىرەدا شاعىر بە دەورى ئەو
زەنگۆلەيە ھەلدەستى، كە بەدواى حوشترەكەى
پىغەمبەرەو گرىدراو، تاوەكو بە دەنگەكەى پىگەى
مەككە نىشانى خەلكى بدات، ئەم تەشبیھەمان بە
ئاسانى بۇ لىكەدرىتەو، كە چ مەبەستىك دەگەپت،
ئىشارەتى دوو م لە جاويدنامەدا بەرچاو دەكەوئت،
كاتىك ھەندىك لەو پۇچىيەتەنەى كە نىشەجىي
تەبەقەكانى ئاسمان لە جلالەدینى پۇمى دەپرسن
ھاوپى سەفەرەكەت بە واتا ئىقبال ناوى چىيە؟
وہلاميان دەداتەو و دەلى ناوى (رووبارى زىندوو)،
ئەمە ناوىكى شاعىرانەو جوانە و كاتىك دەگەپتەنەو
بۇ لای (گۆتە)، كە ئوستادى گەورەى ئىقبالە
دەبينىن لە قەسىدە سەرەتايەكانا پىغەمبەرى بە
رووبار شوبھاندوو، دەلى ئەو رووبارىكى بەھىزە، ئەم
شاعىرە ئەلمانىيە ئەم تەشبیھ لە سرودى محەمەدا
وا دەردەخات (چۇن رووبارىك لە سەرچاوەيەكى
بچووكەو دەست پىدەكات، گەورە فراوان دەبى و
دەبىتە زەريای پان و بەرىن و دنيا دەتەنى). لىرەدا

وابو كە مانەوہى موسلمانان پابەندە بەو يەكبوونە
ئەخلاقىيەو، كە حەزرتى ئىبراھىم نوینەرايەتى
دەکرد، ھەرەھا حەزرتى موسا ئەوہى قسەى
لەگەل خوادا كردوو لە ئىبراھىم لەپىشتر بوو لای،
بۇيە جىگەى سەرسوورمان نىيە كە دواين ديوانى
بە زمانى ئوردى بەناوى (زەرب الكليم_ لىدانى
موسا) ناو بنى، چۇن موسا شاخەكەى لەتكرد و
ئاوى لە بەردەكە ھىنايە دەرەو، ھەرەك چۇن بە
دارەكەى دەستى ئاوى دەريای سوورى لەتكرد تاوەكو
گەلەكەى بپەپىنتەو، شاعىر واى بۇ دەچو كە ئىمە
بە لىدانىكى بەھىز بىگومان دەتوانىن ئىمانداران رزگار
بگەين، يان لانى كەم نزيك ببىنەو لە رزگار كرنى
موسلمانان لەم پۇژەدا.

لە نەزەرى ئەودا موساى دەستخاوين نمونەى
پىغەمبەرى خاوەن موعجزە بوو، (ئىقبال) ئىبراھىم
و ئەو بە پىشتى پىغەمبەرى ئىسلام دادەنئ،
ئەمەيش راستە، بەلام عيسا لە نووسىنەكانى
ئىقبالدا گرنگىيەكى ئەوتوى پى نەدراو، ھەرچەند
وہكو لە جاويدنامەكەيدا دەرەكەوئ بەدلى بوو،
بەلام مەسحىيەت وەكو ديانەت لە ھەردوو سەدەى
تۆزدەو بىستدا لە ناخ و دەروونى موسلماناندا لە
ھىند بە ئىستىعمارو ئىمپىريالىستەو بەستراوونەو،
بۇيە مەسح پۇلىكى واى لە نووسىنەكانى ئىقبال و
غەيرى ئەو لە خاوەن بىرو نووسەرى ئەو سەردەمەدا
نىيە، ھەرەكو شيعرى كلاسكى فارسى، بەلام
كەسايەتى پىغەمبەر كەسايەتییەكى مېحوەرىيە لە
كۆى بىرى ئىقبالدا.

لە جەوابى شەكوادا سالى ۱۹۱۲ دەنووسئ (دنیا پاش
ماوہيەكى زۆر لە تارىكى بەناوى محەمەد ئەلمونىرەو
پۇشن بووہو)، لە كۆمەلە شيعرى رموزى بى خودى
بە چرى گرنگىيە بە سياسەت داوہو لە ھەموو

سالى ۱۹۱۷
ئىقبال دەنووسن،
كە قورئان پىرە
لە خۇشى
ژيان و نوور،
بۇيە جىگەى
سۇفيگەرى
رەشبين شتى
تارىك و ناخۇشى
تيا نابىتەو،
ئەم رستەيە
لە روانگەى
فەلسەفەى دوايى
ئىقبالدا شتىكى
سەرنجراكىشە،
خۇشى ژيان
و حەماسى
تەواوى بۇ
واتاكانى قورئان،
ھەرەكو بۇ
پىغەمبەر دابەزى،
تابىتەندى دەدا
بە تىروانىنى
ئىقبال، كە
ئەمەيش بە
تەبىعەتى حال
دەمانگە پىنتە
پۇلى پىغەمبەر لە
كارەكانى ئىقبالدا



خوارەوہ، بەلام پېغەمبەر دەگەرېتەوہ بۆ لای خەلک تاوہکو باسی تاقیکردنەوہی نزیک بوونەوہی لە خودایان بۆ بکات و خەلکی بزانی چ وەحیککی لە خوداوە دراوہتێ بەتەبیعەتی حال ئەوہ پیاوەکردنیککی سەرنجراکێشە بۆ گوتەیکە کە لە میژووی ئاینەکاندا ھاتووە، کە جیاوازی دەکا لەنیوان رێپەوی سۆفی و رێپەوی پېغەمبەرایەتی لە ئاییندا. بېگومان ئیقبال نوینەرایەتی پەپرەوہکە ی دووہمیانی کردووە، ھەموو کۆششیککی بۆ ئەوہ بوو کە خەلکان لە ھەست و تاقیکردنەوہکانی خۆی ئاگادار بکاتەوہ.

ئەم نمونەییە زۆر بە روونی لە ژبانی پېغەمبەردا دەردەکەوئ نازانم ئیقبال تەواو بەم شیواز بیرى کردبیتەوہ، بەلام پېغەمبەر کاتێ لە ئەشکەوتی حەرا بۆ یەکەمین جار وەحیی بۆ ھاتە خوارەوہ، ھاتە دەرەوہ و ئەوہی بە خەلکی راگەیاندا، ئەوکاتەشی کە لە ھەولێ بۆلاوکردنەوہی ئایینەکەیدا بوو، مەککەى بەجێھێشت و بەرەو جیھانی بەرین پۆیشت، تاوہکو دەولەتیک دروست بکات، کە بناغەى ژبانی کۆمەلایەتی و سیاسى پیک بەئینت، ئەم ئالوگۆرە کە ئیقبال پێی دەلێ (الجلوہ والخلوہ) بەشیوہیەکی راشکاو لە لایەنەکانی تری بیرى ئیقبالدا دەردەکەوئ، بەتایبەتی کاتێ پێ لەسەر ئەوہ دادەگرێ کە ژبان دوودیو یان رووی ھەییە، ھەموو دەزانین کە ژبان لە نیوان دوو جەمسەردا نەبێ دروست نابێ: لێدانی دل، ھەناسەدان، ھەموو شتیک لەسەر دوانەیی دروست دەبیت، ھەرەوہکو گۆتە دەلێ: (لە ھاتوچۆکردنی ھەناسەدا دوو نەعمەت ھەن، جارێک لە ھەلمژینی ھەواو جارێک لە ھاتنە دەرەوہی).

بیرمە کاتیک لە زانکۆی ئەنقەرە مامۆستا بووم، ویستم قوتابییە موسلمانەکانم فیربکەم کە چۆن فەیلەسوفی ئەلمانی رۆدلف ئۆتو خودای بە مەفھومی سڤی

دەتوانین پېغەمبەر بئینەوہ بەرچاوی خۆمان، چۆن لە سەرھاتادا کانییەکی بچوک بوو پاشان گەرە بوو، تاوہکو لە ھەموو دنیا خەلک باوہری پێھینا، ئیقبال ئەم قەسیدەییە گۆتەى وەرگێراو لە پەيامی مەشریقا بۆلاوی کردەوہ، بەلام ھێچ کام لە گۆتەو ئیقبال نەیان دەزانی کە مۆتەکەلیمیککی شیعە لە سەدەى دەھەمیندا بەناوی (کلەینی) بەھەمان شیوہ وەسفی پېغەمبەری کردووە.

ئیقبال لە نووسینەکانیدا ھەست دەکا کە شوین پێی پېغەمبەر کەوتووە، ئەو خۆی پېغەمبەر نییەو مرقۆتیککی ئاساییە، بەلام دەیەوئ بەردەوام لەگەلیدا بێ، ئەمە لە قەسیدەییەکیا دەردەکەوئ کە تیادا حەزەکا زیارەتی قەبری پېغەمبەر بکا، ھەرچەندە ئەو خۆی حەجی نەکردووە بەلام لە کۆپلەییەکدا دەلێ: (من پیریکم دلّم بۆ پۆشتن بۆ مەدینە لئ دەدا/ تاوہکو لەوئ سرودیک بلّیم پیرئ لە خۆشەویستی/ ھەرەوہکو مەلّیک لە شەوی بیاباندا بالەکانی کردووەتەوہ، بەلام بیر لە ھیلانەکەى دەکاتەوہ).

ئەوہ چەقی بیرکردنەوہی بوو، دەتوانین شتیککی تریش بخەینە سەرخۆشەویستیەکەى بۆ پېغەمبەر، لە فەسلێ پینجەمدا لە کتێبە بەناوبانگەکەى (چەند موحازەرەیک دەربارەى تازەگەرى لە فیکری ئیسلامدا). بە حیکایەتی مەسەوفاککی ھیندی لە ناوہراستی سەدی شانزەھەمی زاینی دەست پێدەکا، دەلێ (مەمەدی عەرەبی بەرەو بەرزترین پلەکانی سەماوات پۆیشت، دوای گەراپەوہ، سویندم بەخودا ئەگەر من بگەیشتمایەتە ئەو مەقامە نەدەگەرمامەوہ). ئیقبال دەلێ: ئەوہ ھەلوئستی مەسەوفاککی گەرەوہیە کە دەیەوئ لە نەعمەتی ئەبەدیدا بمینیتەوہ واتا لە حوزوری خودادا، ھەرگیز نەگەرېتەوہ بۆ دنیاى

به پيئي ئيقبال دەبىي ئايين هيڙى له گه لدا بى، هيڙ به ته نيا ترسناك و شهيتانيه گهر له ئاين دابري

له وه دهكات كه ئه و زاتي كه و به ره و پويى دهچين و دهيكه يه دالده و پشتيوانى خومان .

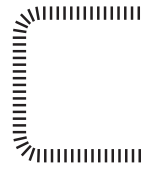
ئهمه فهيله سوفه كانى ئايينمان له ئه وروپا ئه وانه ي تازه گه ريبان كرد وه بيردينيته وه، له وانه فهيله سوفى پروتستانتي گهره پاول تليلل كه ده لئ: (دەبىي سيفه تي ئيلاهي به تو (انت) بشوبه يئري، چونكه ناتوانين بگه يه بوونيكي دوور يان بيلايه ن، خودا (خوم) (انا) ي گه وريه، كه هه موو شتي تيايدا جيگه ي ده بيته وه، هه روو كو له قورئاندا هاتوو، ئه و هاني ئاده ميزاد ديدا كه بانگي بكه ن (وقال ربكم ادعوني استجب لکم) سورته فاغر ئايه تي ٦٠، له نه زهري ئيقبالدا ئه وه ده ليله بو زاتييه تي خوداي گه وره . به لام له شيعره كه يدا له سيفاته كانى خودادا (كبرياء) دهرده خات، كه ئه وه ته عبيري كه بيگومان له شيعري جه لاله ديني رومييه وه خواستويه تي، كه سيفه تي گه وريه ي و شكومه نديي دهره ي خوداي گه وريه ي داوه، له وانه يه زورتان ئه و فرموده قودسييه تان وه بير بيته وه، كه ده لئ شكومه ندي پو شاكمه (الكبرياء رداي).

به پيئي ئيقبال دەبىي ئايين هيڙى له گه لدا بى، هيڙ به ته نيا ترسناك و شهيتانيه گهر له ئاين دابري، بويه ده بى هه ردووك پي كه وه له پيناوي كومه لگه يه كي نو ئي باشت له كو ن كار بكه ن. ئيقبال ده لئ: خودا (الحى القيوم) ه، هه روها ئاشقى ئه و گوته يه يه كه له قورئاندا هاتوو و ده لئ (كل يوم هو شان) ئه و ئه م ئايه ته به شيوازيكي فه لسه في له موحازره په كانيا ليكه ده اته وه و ده لئ خودا به رده وام خهلق ده كا و كار ده كا، به لام خو ي هه رگيزاو هه رگيز ناگو رئ. جيگه ي خو يه تي نه ختيك له سه ر ته فسيري ئيقبال بو وشه كانى شه هادته راوه ستين، ئه و له سه ر په يوه ندي له نيوان (لا) و (الا) ده وه ستئ، هه روو كو

گه وره يان سه ري دل فرين وه سف كردوو، يه كيك له قوتاييه كان هه لساو وتي: ئيمه ي موسلمانان هه زار ساله ئه وه ده زانين، باسي گه وريه ي و جواني خودا وه كو دوو ديوي خواوهند هه روو كو خو ي نيشاني داوين ده كين، ئه مه هه مان بيرو كه يه كه ئيقبال باسي لئ وه ده كا، هه رچه نده ئه و لايه ني شكومه ندييه كه ي به هيتره له لايه ني جوانيه كه ي .

ئيتر ده بى له روانگه ي ئه م وه سف وه خودا ببيني؟ خودا لاي ئه و زاتي هه ره گه وره يان خومي هه ره گه وريه (الانا الاعظم) ئه م فه لسه فه يه ي ئيقبال ره خنه يه كي زوري له لايه ن ليكو له ره وه پوژئاويي و خو ره لاتيه كانى هاته سه ر، چونكه وشه ي خودي به فارسي ئه نانيه ت ده به خشي، به لام كاتي ك ده گه ريينه وه بو سه ده ي سيانزه هه م، مه ولانا جه لاله ديني رومي ده خو يينه وه ده بينين له په خشان و نووسينه كه يدا (فيه مافيه) هه مان وشه ي خودي به هه مان واتا كه لاي ئيقبال هاتوو به كارديني: (قولتيرين قولاييه كانى وجود) هيني شته كان يان كه س، ئه وه بيگومان جه وه ره كه يه تي، له لاي ئيقبال هه موو شتيك له جيهاندا پي كه اتوو له «خوم» ه بچو كه كان، (خوم) ي گه وره تر و خوم له شيوه ي جياجيدا، خودا گه وره ترين زاته كه مرو ف ناتواني وه سفى بكا، هه موومان ده زانين كه كه س نيه بگاته خواوهندى باطن، كه كه س ناتواني ببيني، نه به ئه قل و نه به خو شه ويستي و هيچ شتيكي تر ناتوانين بيگه يني، به لام كاتي به هو ي وشه كانيه وه دهرده كه وي، ئه وكاته ده توانين لي نزيك ببينه وه، ئيقبال له موحازره په كانيدا ده لئ: ئه وه ي ئيمه ده يزانيه ئه وه يه كه خودا وه سفى خو ي وه كو تاكيك هه روها وه سفى خو ي به من (انا) كردوو، كاتي ك خو ي له قورئاندا به ناوي خودا ناوناوه و ئه وه ده لاله ت

ئيقبال له موحازره په كانيدا ده لئ: ئه وه ي ئيمه ده يزانيه ئه وه يه كه خودا وه سفى خو ي وه كو تاكيك هه روها وه سفى خو ي به من (انا) كردوو، كاتي ك خو ي له قورئاندا به ناوي خودا ناوناوه و ئه وه ده لاله ت له وه ده كات كه ئه و زاتي كه و به ره و پويى دهچين و دهيكه يه دالده و پشتيوانى خومان



خوداۋ مرۆفدا نووسىۋىيەتى، كە تىادا مرۆف شانازى
 بە خۆيەۋە دەكاۋ روو دەكاتە خواۋ دەلئى:
 تارىكىت خولقاند منىش چىرا
 قورپت دروستكرد منىش پىيالە
 شاخ و دەشت و شىنايىت سازكرد
 منىش باخچە جوانەكان
 من لە بەرد ئاۋىنەم دروستكرد
 لە ژەهرىش دەرمان

دەتوانىن بلىين ئەۋە لەخۇبايىبوونىكى ئاشكرائى
 مرۆفە، ھەندىك لە رەخنەگرانى ئىقبال _ بەتايىبەتى لە
 رۆژئاۋا_ تاۋانباريان كىردوۋە كە مرۆف وا دەنەخشىنى
 زۆر لەخۆى رازى بى و رىز بۇ خواۋەند دانەنىت،
 ئەم بۆچۈنە دورە لە پاستىيەۋە، بەپاى من مرۆفى
 ئىماندار ۋەكو ئىقبال بۇى دەچى، بەئالگايە لە ئازادى
 ۋ كۆيلەيتى (كۆيلەى خودايە) ئەم جۆرە مرۆفە بە
 نمونەيى ۋەسەف دەكات. ھەرۋەكو پىغەمبەر يەكەمىن
 جار بە سىفەتى (عبدە) دەرکەوت، كە واتاكەى
 (عبداللە)يە، ئەمە دەكاتە مرۆفى سەرپەست يانى
 عەبدى خودا لە سەرپەستىدا ئەمە بەپىي تىگەيشتىم
 پىناسەى ئىقبالە بۇ پۆلى ئىنسان.

گرنگە ئەگەر لىرەدا ئامازە بە شتىك بدەين، كە
 پەيوەندىيە بە بابەتەكەمانەۋە (عەشقى داھىنەرەۋە)
 ھەيە، ئەۋىش كە مرۆف بوونەۋەرىكى جىگىرو
 ۋەستاۋ نىيە ، بەلكو بەردەوام بزۋوتنەۋەى نەشونما
 دەيگىرتتەۋە، كەون لە نەزەرى ئىقبالدا ھەمو
 چىركەيەك لە جولان و دروستبووندايە، ھەتا بچوكتىن
 (من) (انا) لە بووندا دەيەۋى بەرزىبىتتەۋە بەرەۋ
 شوين و پاىيەكى ترو دەرکەۋى، ئەۋ پەيزەيەى
 كە (من)ەكانى پىا سەردەكەۋى لەلاى ھەمو
 مەخلوقەكان ھەيە ، ئەم دەرکەۋتتە باشترىن و
 چاكتىن سىفەتەكانى ئىنسان دەرەخا، كە ئەۋىش

مەسەۋفەكانى سەدەكانى ناۋەراست لىكىيان دەدايەۋە
 بە بى لا واتا بە بى (نقى) ناتوانى ئى تاكىد لە قبول
 بىكى لە (لاۋە پلەكان بەرەۋ (الا) سەردەكەۋن،
 ھەرۋەكو شاعىرە فارسەكان دەلىن لە (لاۋە دەپۆى
 بۇ (بالا)، سەرپاى ئەۋە يارىكردن لەسەر (لا و الا)
 لايەنىكى گرنگى شىعرو فەلسەفەى ئىقبالە و لەۋپوۋە
 دەگەينە تەفسىرىك، كە گرنگى ھەبىت بۇ ژيان.

ھەندىك واى بۇ دەچن كە ئىقبال لەژىر كاريگەرىي
 فەيلەسوفى ئەلمانى نىتتەدا بوو، بۇيە جىگەيەك
 يان مەقامىكى لە جاويدانامەكەيدا بۇ تەرخان كىردوۋە،
 كە تىايدا نىتتە دەردەكەۋى و لە لاي وشەى لا
 بەۋاتا ئىنكاركردنى خودا ۋەستاۋە نەگەيشتوۋەتە
 يەقىن و ئىسپاتكردنى خودا، ئەگەر يەك ھەنگاۋى بە
 ئاراستەى خودا واتا (لا اللە) ھەۋە بنايە، ئەۋ خودايەى
 دەۋزىيەۋە كە واى دەزانى مردوۋە.

ئا لىرەدا ھەلۋىستەيەك لەلاى تەفسىرى ئىقبال
 بۇ ئىنسان دەكەين و دەلىين: نىتتە سەرچاۋەى
 تىراۋىنى ئىقبالە بۇ نمونە و بەھا ھەرەبەرزەكانى
 مرۆف، كە دەيكات بە جەنگاۋەرىكى مەزن لە چەشنى
 سوپەرمان، ئەم بۆچۈنە لە سەرەتاي ئەم سەدەيدا
 لە فەلسەفەى ئەۋروپىدا باۋى بوو، بەلام بۆچۈنى
 ئىقبال بۇ مرۆفى ئىماندار ھىچ پەيوەندىيەكى بە
 سوپەرمانەۋە نىيە، چونكە سوپەرمان تەنھا داۋى
 مردنى خواۋەند دەردەكەۋى، كە ئەم بىر كىردنەۋەيە
 دورە لە ئىماندارىكى ۋەكو ئىقبالەۋە، مرۆفى
 نمونەيى ئىقبال مرۆفى تەۋاۋە متكامىل نىيە، ھەرۋەكو
 فەلسەفەى سۆفىزم ۋىنەى كىشاۋە، بەپىي ئىقبال
 ئىماندارى نمونەيى لەگەل خودادا كاردەكات و ئەۋ
 شتانەى ئەۋبە خۇرسكى ھىشتونىيەتەۋە ئەۋ چاكيان
 دەكاۋ جوانيان دەكا، بەناۋابانگىرتىن قەسىدەى لە
 دىۋانى پەيامى مەشرىقدا ئەۋ دىالۆگەيە، كە لەنىۋان

ئىقبال دركى بهوه كردبوو كه ژيان هر له خووه پيش ناكهوي: «كاره كانمان و به تايه تيش بيروباوهرو خهونه كانمانه كه رهنگوروو به ژيان ده به خشي»

به به زيني ئه و جا سوژده بو مروف دها، له كاتيكا كه هر ئه و بوو له سه ره تاي دروستبووندا سوژده ي بو ئادهم نه برد.

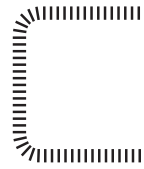
شتيكي خو شه كه شكايه تي (ئيبليس) داماو بخوينينه وه كه چون له ئيمه ي به شهر نائوميد بووه، ئىقبال ده زانئ شه يتان له ناگر دروستكراوه و ملي نه داوه سوژده بو ئادهم به ريت، ئه مه هه نديك سه رنج به لاي خويدا راده كيشئ، كه سوودي هه يه بو پيشخستنى مروف، به لام هه نديك شيوه ي ترى شه يتان هه يه، كه له قور دروستكراون، شه يتانى ئادهمى كه له شه يتانى هه قيقى خراپترن.

ئىقبال ته عبيري (شه يتان له قور) به كارديني كه ته عبيريكي كوئه له سه ده ي يانزه هه مدا فه يله سوфи ئيسماعيلي گه وره (ناسر خوسره و) به كاري هيتاوه، ئىقبال ئيهايمى له و وه رگرتوه و قه زارباريه تي، ئه م جو ره شه يتانه له نووسينه كانى دوايى ئىقبالدا چه ند جاريك ده رده كه ون. له يه كييك له قه سيده تراژيديه كانيدا مونا قه شه يه ك له نيوان شه يتان و قوتابيه كانى له سياسه تدا نيشان ده دات، ئه م قه سيده يه تيروانينه بو داهاتوو، زور له رووداوه كانمان بو درده خات كه له م سالانه ي دواييدا هاته پيش چاومان.

ديمه وه سه ر ئه و قسه يه ي كه شه يتان پو ليكي گرنگى هه يه به سيفه تييك، كه به رپرسه له گه يشتنى مروف به پله به رزتره كانى ژيان، چونكه به رده وام حه زه يه به گه يشتن به ئاسته به رزو به رزتره كان و به ربه ره كانى له گه ل هيزه كانى شه ردا خود به هيز ده كا و په ره ي پيده دا، له وه ش گرنگتر ئىقبال ده لي: هه رچه نده زياتر به ربه ره كانى خراپه بكه ين، پله ي گه يشتنمان به رزتر ده بي و له و بيروباوه ربه كلاسيكيانه ي كه به باشى ده زانئ (له كاره مه زنه كاندا زاتى ئينسان

به ربه ره كانى دژى شه يتانه، شتيكى نا ئاساييه كه ئىقبال ئه و پو له گرنگه به هيزه كانى شه يتان ده دا، خوينه وه ي وه سفه كانى رامان ده چله كيئ، به لام شه يتانى ئىقبال هه نديك لايه نى خو ي ده رده خا، كه له كولتوره ئاييى و ئه ده بي هه مه چه شه نه كانه وه وه رگيراوه، ئه و له لايه كه وه خو ي به زل ده زانئ، وتى (من له ئادهم به رزترم) بو يه له عنه تي خودا ي بو دابه زى، له لايه كي تره وه به شنيك له كاراكته رى (مفستوفل) گوته ي تي دايه، خودا ده ينيئ بو لاي به شهر تاوه كو تا قى بكا ته وه و هانده رو پشتيوانى بي بو نه شو نما كردن، ئه م رووه ي شه يتانه كه ئىقبال به دلئيتى، له قه سيده مه زنه كه يدا كه پينج به شه له ديوانى په يامى مه شريق به ناوى (ته سخيري فيتره ت) تيايدا باس له ده ركردنى ئادهم له به هه شت ده كا و دوايى ژيانى له سه ر زوى و به ربه ره كانى له دژى هيزه كانى خراپه، ئه م به ربه ره كانى سيغه تي ئينسانى هه قيقى به ئينسان ده به خشي، ئه م جه نگه ش كه دژى هيزه كانى شه يتانه، شه ريكه دژى دوژمنيكي به هيز ده كرئ، ئه مه قه ده رى ئينسانه ئه و ده وره يه كه پيى دراوه، بو يه له قه سيده يه كي ئىقبالدا ده بينين شه يتان فه خر ده كا و ده لي (منم كه جو رو ره نكه كان به ژيان ده به خشم) به هيزترين ته عبير بو ئه و رووه شه يتانيه له كو تايى فه له كي مو شته رى له جاويدنامه كه يدا هاتوو، كه تيا دا شه يتان هه رووه كو نيتشه وه سفى كردوو: پياويكي به سالچووى خه مباره شكات ده كات، بوچي؟ چونكه ئينسانى له وه پي بيهو شتره، كه له فريوه كانى بگات، بو يه ئه و شه يتانه پيره، خو شى له زورانبازي له گه ل ئه و مه خلوقه لاوزه دا نا بينئ، داوا ده كا له خودا (مروفيكى وام بده ري زورانم له گه لدا بگري و له كو تاييدا بمبه زيني). لي ره دا ئىقبال ده لي ئه گه ر ئيماندارى ته واو (كامل) شه يتان

له يه كييك
له قه سيده
تراژيديه كانيدا
مونا قه شه يه ك
له نيوان شه يتان
و قوتابيه كانى
له سياسه تدا
نيشان ده دات،
ئه م قه سيده يه
تيروانينه بو
داهاتوو، زور له
رووداوه كانمان
بو درده خات
كه له م
سالانه ي
دواييدا هاته
پيش چاومان



خهونهكانمانه كه رهنگوپوو به ژيان ده به خشی) ئه و بیرانهی كه له ئاگاییماندا خویان هشارداوه و به هیمنی و له سه رخوی دینه سه ره وه، ئه وانه ن كه ژیانمان پینكده هیئن، گۆته ئه م بیروكه یه ی له ته عبیریکی زۆر جواندا به رجه سه ته کردوه ده لئ: (ئه و مرۆقه ی شتیك به خه یالیدا دیت و خه ونی پپوه ده بیئ، ئه و كه سه یه كه له كۆتاییدا به ده ستی دینئ یان له ئامانجه كانی نزیك نزیك ده بیته وه). له نه زه ری ئیقبالدا ئه و قسه یه له په یوه ندیی ئیمه به خدا و ژیانه وه وه له پیش هه موو شتیكدا به مردنه وه دیته دی.

ئه و یاداشتمانه یه کی بچكۆله ی هه بوو كه تیایدا رامانه په رتوبلاوه كانی خوی تیادا تۆمار ده كرد له سالئ ۱۹۱۰ دا تیایدا ده نووسئ (جاویدانی بۆ كه سیك حاله تیك نییه، به لكو پرۆسه یه کی گریدراو و به رده وامه)، ئه و زیاتر ده لئ كه جاویدانی بۆ هه موو كه سیك ده سه ته به ر نییه، به لكو ته نها به به هیزه كان ده به خشرئ، ئه و كه سه ی مردنی گیان ده به زینئ و له كۆتاییدا توانای زیاتر پیشكه وتن و هه لچوونی دووردریژئ له چه زه تی ئیلاهییدا ده بیئ. سه روشتییه كه زۆر له هاوچه ركه كانی ئیقبال ئه م بیركردنه وه یان به دل نه بوو بیئ و ئیستاش زۆر له و ره خنه گرانه ی كه له هه ندئ رووی تره وه خۆشیان ده ویت، به لام پیویسته سه یری مردن و جاویدان له روانگه یه کی ته واو جیاوازه وه بکه ین، مردن ئه زموونی ئیسانه كه وا له ژیاندا چبی کردوه، بۆیه جه هه ننه م لای ئیقبال ته نیا شكاتی (من_انا) ی مرۆقاهیه تی و ئازاره كانییه تی و چۆن سه ركه وتوو نه بووه له به دیه پنانی خواست و گه یشتن به ئامانجه كانی، به لام ده رباره ی به هه شت ده لئ: (نیعمه تی به هه شت خۆشی زالبوونه به سه ر هیزه خراپه كاندا، ئه وه به هه شتیکی بیده نگ و جوله

له گه ل زاتی خودادا یه كده گرن، به بی ئه وه ی ئیسان پیناسه ی خوی ون بكات). ئه م ته عبیره تواندنه وه ی سو فیانه له ناو خواوه ندی هه ق و ته عالادا ناگه یئ، به لكو هه لچوونی زات تا ئه و راده یه ی نزیك و نزیكتر ده بیته وه له خودا، له یه كگرتن له گه ل خودا بی ئه وه ی ناسنامه ی خوی بزریكا سنوره كانی شوین ده بریت.

ئیقبال له مو حازه ره یه كیدا دوا ی لیدوانتیکی جوان ده رباره ی گرنگیی نوئژ و نوئژی جه ماعت ده لئ (كار به رزترین پله ی چاودیرییه) لیره دا سه رنجتان بۆ لای وشه ی زه مان له باس ده رباره ی زاتدا راده كیشم كه چۆن سنوره كانی زه مان و مه كان ده برئ، تیگه یشتنی ئیقبال بۆ زه مان گرنگییه کی زۆری هه یه بۆ تیگه یشتنی هه موو بیروكه كه، ئه و له دوو ئاسته وه سه یری زه مان ده كات زه منه نی ئاسۆكان و زه منه ن زاتییه كان. یه كه میان په یوه ندیی به جیهانی ده ره وه هه یه، دووه میان خۆمان له دلی خۆماندا هه لیده گرین، له جاویدنامه دا (زوان) كه خواوه ندی زه مه ی ئیرانی كۆنمان بۆ ده رده خا، چۆن مرۆف فیری ئه وه ده كات (زوان) كه شیعار و ره مزی كافر ه كان بوو بدرینن. به لام زه مان یه كه مین شته كه له وجوددا خولقابی ئیستا لیره یه و هه موو ساتیک ده بیئرئ.

ئیمانداری راسته قینه ئه و زوانه كه كۆت ده پچرئ تاوه كو بۆ ساتیکیش بیئ خوی له ناو زه منه ی خودادا ببینیته وه، كه نه له پیشیه وه نه له دوایه وه هه یه، ئه و كاته ده توانئ له گه ل پینغه مبه ردا بلئ (له گه ل خودادا وه ختم هه یه_ لی مع الله وقت) ئه وه تاقیکردنه وه یه کی مه زنی خۆشه ویستییه كه له ساتیکدا شتیك بگرین كۆتایی نه بیئ.

ئیقبال درکی به وه کردبوو كه ژیان هه ر له خۆوه پیش ناكه وئ: (كاره كانمان و به تاییه تیش بیروباوه رو

ئەگەر جاويدانى واتاي ژيانى ھەمىشەىى بېخەشى، پېويستە ژيان و جولە لەو جاويدانىيەدا ھەبى

نييه، بەلكو بەردەوام لە ھەلچوون و زيادبووندايە و ھەرگىز كەم ناكات)، ئەو بە تەعبىرىكى جوان ئەم بىرۆكەيەى خۆى دادەپرێژى (بەھەشت ئىجازەو سەيران و سەفا نييه).

بەردەوام لە ژيانى جاويدانىشدا پېويستمان بە برەويپدانى خۆمان ھەيە، چونكە ئەگەر جاويدانى واتاي ژيانى ھەمىشەىى بېخەشى، پېويستە ژيان و جولە لەو جاويدانىيەدا ھەبى، لێردەدا شتىكم وەبىردىتەوھ قەشەى پىرۆتستانتى سويدى (تور ئەندراى) ھەمان بىرى بە ھەمان وشە لە كىتەبىكدا كە لە سويدى بىرۆكراوھتەو دەربىرۆھ، ئەو ھەر لەوكاتەدا بووھ كە ئىقبال موحازەپەكانى نووسىوھو بىلوى كردوونەتەوھ، ئەم قەشەيە لە ئىسلامناسىدا زانا نەبووھ، لە كىتەبەكەيدا ئەو بىرۆكەيەى برەو پىداوھ كە دەلەيت مردن كۆتايى نييه بۆ ژيانم، بەلكو سەرەتايەكە بۆ قۇناغىكى نوئى، ئەمە لە سۆفىگەرىي كلاسكى كۆندا دەردەكەوئى (كاتىك كە گەشتەكە بەرەو لای خودا تەواو دەبى، گەشتى ناو خودا دەست پىدەكات)، ئەم جۆرە تەفسىر كەردنە بۆ بەھەشت و جەھەنەم لەلای موسلمانە تەقلیدیيەكان مەترسىي زۆر ھەلدەگى.

مامۆستای ئىقبال لە تەسەوفدا . جەلالە دىنى پۆمى بوو، ھەردووکیان لە شتە رۆحیەکاندا يەك بىرو بۆچونیان ھەيە، ئەو سروودانەى كە ئىقبال بۆ عەشق نووسىونی تارادەيەكى زۆر لە ھەندىك بەيتى مەسنەوييەوھ نزیکن، لە بەرانبەرى ئەوھدا دەبىنن حەزى لە فەلسەفەى (ئىبن ئەلەرهەبى) نييه ھەرۆھكو لە تیزەكەيدا كە سالى ۱۹۰۸ نووسىويەتى دەردەكەوئى، دواتر دەكەوئىتە بەر كارىگەرى ئەفلاتۆنى تازە، بەلام جەلالە دىنى پۆمى ھەمىشە مامۆستا گەورەى بووھ، فىرى سەرەكانى زاتى كردووھ، نەك ھەر ئەوھ، بەلكو فىرى سەرەكانى عەشقىشى كرد، عەشق واتا (ھەموو ژيانت رۆشتن بى بەسەر پشكۆدا)، ئەو ھىزەيە كە پال بە خەلكیيەوھ دەنى بەرەو لای دىنى ھەق .

لە كۆتايیەكانى تەمەنىدا ئىقبال بەيتىكى نااسایى لە شىعر دەنوسى و دەلئ: يەك ھاوار ئەللاھو ئەكبەر ئاگرو دلەراوکیى لى دەبارئى، جىگەى لە پىنج فەرزەكەى نوێژدا نابیتەوھ، بەواتايەكى تر ئەو لەو فەرزانە ھىزى زياترە، ئەو لە ھەموو شتىك كارىگەرترو بەھىزترە .

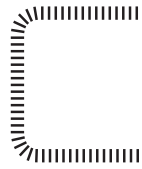
ئىقبال گىرنگیەكى زۆرى بە (فقەى ئىسلام دەدا، بەردەوام لە ھەولەدانابوو بۆ تەفسىر كەردنى ئىسلام لە گۆشەنىگای نوپۆھ كە جىاوازیبوو لە بىروپراى شىخەكانەوھ زۆر بەتوندى بەرھەلستى دەسەلاتى مەولەوييەكان و شىخى تەرىقەتە سۆفىيەكانى دەكرد،

بەردەوام لە ژيانى جاويدانىشدا پېويستمان بە برەويپدانى خۆمان ھەيە، چونكە ئەگەر جاويدانى واتاي ژيانى ھەمىشەىى بېخەشى، پېويستە ژيان و جولە لەو جاويدانىيەدا ھەبى، لێردەدا شتىكم وەبىردىتەوھ قەشەى پىرۆتستانتى سويدى (تور ئەندراى) ھەمان بىرى بە ھەمان وشە لە كىتەبىكدا كە لە سويدى بىرۆكراوھتەو دەربىرۆھ، ئەو ھەر لەوكاتەدا بووھ كە ئىقبال موحازەپەكانى نووسىوھو بىلوى كردوونەتەوھ، ئەم قەشەيە لە ئىسلامناسىدا زانا نەبووھ، لە كىتەبەكەيدا ئەو بىرۆكەيەى برەو پىداوھ كە دەلەيت مردن كۆتايى نييه بۆ ژيانم، بەلكو سەرەتايەكە بۆ قۇناغىكى نوئى، ئەمە لە سۆفىگەرىي كلاسكى كۆندا دەردەكەوئى (كاتىك كە گەشتەكە بەرەو لای خودا تەواو دەبى، گەشتى ناو خودا دەست پىدەكات)، ئەم جۆرە تەفسىر كەردنە بۆ بەھەشت و جەھەنەم لەلای موسلمانە تەقلیدیيەكان مەترسىي زۆر ھەلدەگى.

بەلام لەلای من ئەم بابەتە گىرنگیەكى يەكجار زۆرى ھەيە بۆ چىژۆھەرگرتن و ھەلسەنگاندنمان بۆ راکانى ئىقبال. لێردەدا رۆلى عەشقى داھىنەر يان خولقینەر دەبىنن، ئەو عەشقه چىيە؟ عەشق لە نووسىنەكانى ئىقبالدا ھەرۆھكو پالئەرى زىندوىى برگسون وايە، ئىقبال رىزى زۆرى لە برگسون دەگرت، دەلئ عەشق ئەو ھىزەيە كە بەھاكان دروست دەكات و ھەرگىز لە داھىنان تىرنابى، ھىزى گۆرانە لە ئىنساندا لە ھەموو چركەيەكدا.

عەشق ئەو تاقىكەردنەويە كە لە نيوھى يان كۆتايى رىگەدا بۆ ئىماندا ھەلدەكەوئى، بەپىي ئىقبال (عەشق

مامۆستای ئىقبال
لە تەسەوفدا .
جەلالە دىنى
پۆمى بوو،
ھەردووکیان لە
شتە رۆحیەکاندا
يەك بىرو
بۆچونیان ھەيە،
ئەو سروودانەى
كە ئىقبال بۆ
عەشق نووسىونی
تارادەيەكى
زۆر لە
ھەندىك بەيتى
مەسنەوييەوھ
نزیکن، لە
بەرانبەرى ئەوھدا
دەبىنن حەزى
لە فەلسەفەى
(ئىبن
ئەلەرهەبى)
نييه ھەرۆھكو
لە تیزەكەيدا
كە سالى ۱۹۰۸
نووسىويەتى
دەردەكەوئى



بهرامبەر زانست، ههروهها ئه‌قل دادهنی، ئه‌و وشه‌ی زانست به‌واتای زانستی سروشتی به‌کارده‌ینی: عه‌شق پیکهاته‌یه، به‌لام زانست شیکردنه‌وه‌یه (العشق ترکیب اما العلم فتحلیل) که ده‌بی هه‌ردووک پیکه‌وه کار بکه‌ن.

له‌یه‌کێ له‌قه‌سیده‌ گه‌وره‌کانیا له‌ دیوانی مه‌شریقدا ئیقبال ئه‌وه‌ پوون ده‌کاته‌وه‌ که به‌بی عه‌شق و توانای له‌ گونجاندن و پیکه‌یتاندا زانست ده‌بیت به‌ دیارده‌ی شه‌یتانی، به‌لام به‌ هاریکاری نیوان عه‌شق و زانست ده‌کرێ به‌هه‌شت له‌سه‌ر زه‌وی به‌دی به‌یتێ، ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ باشترین ده‌لیل به‌ باوه‌ری ئیقبال به‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ گونجاندن له‌بری په‌نابردنه‌ به‌ر شیه‌ته‌که‌ردنه‌وه‌ی وشک، له‌ شیعره‌که‌یدا ئه‌وه‌ی که ته‌نها پشت به‌ زانست ده‌به‌ستێ به‌و کرمه‌ی شوبه‌اندوه‌ که له‌نیوان لاپه‌ره‌ جوانه‌کانی فه‌یله‌سوفه‌ گه‌وره‌کاندا وه‌کو رازی و فارابیدا ده‌ژی، به‌لام هه‌یچ له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌ نازانی، به‌رامبەر به‌وه‌ ئه‌و په‌پوله‌یه‌یه‌ که بۆ چه‌شتنی یه‌ک (له‌حزه‌ له‌وه‌جد) خۆی ده‌هاوێته‌ ناو ئاگره‌که‌وه‌.

عه‌شق له‌لای ئیقبال به‌ پیغه‌مبەر ده‌شوبه‌یتێ و عه‌قلی وشکیش به‌ ئه‌بو له‌هه‌ب، له‌ قه‌سیده‌یه‌کیا که گۆته‌ و مامۆستاکی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی رۆمی کۆده‌کاته‌وه‌ یه‌ک به‌یت له‌ رۆمی ده‌خواری، که هه‌ردووکیان له‌سه‌ری ریکه‌وتون (عه‌قلی فریوده‌ر شه‌یتانه‌، به‌لام عه‌شق و خۆشه‌ویستی له‌ ئاده‌مه‌وه‌ هاتوه‌)، به‌یتیکی جوانتری هه‌یه‌ که چاکتره‌ موسلمانه‌کان بیخویننه‌وه‌ و تیبیگه‌ن (زانست کوپی کتیه‌، عه‌شقیش دایکیه‌تی)، ته‌عبیری عه‌شق دایکی کتیه‌ ئه‌وه‌ ده‌گه‌ینێ که‌وا عه‌شق بناغه‌ی هه‌موو شتیکه‌ و هانده‌ری گشت سروشیکه‌ (وحی). ده‌لێ (عه‌قل پرسیاره‌ دیاره‌که‌یه‌ و عه‌شقیش

له‌ ده‌سه‌لاتی ئه‌و شیخانه‌دا مه‌ترسییه‌کی ده‌بینی که ته‌نگی به‌ عه‌شق و ژیا‌نی راستی هه‌لچنیبوو، له‌راستدا ده‌سه‌لاتی مورشیدی سوّفی به‌سه‌ر عه‌قلی موریده‌کانیا که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی نه‌خوینه‌وارن، یارمه‌تی به‌پیره‌وه‌چوونی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ تازانه‌ی نه‌ئا، که ئیقبال بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کردن، رۆلی مه‌وله‌وییه‌کانیش له‌ نه‌زه‌ری ئه‌ودا هه‌مان مه‌ترسیی هه‌بوو، ئه‌وان به‌رده‌وام چین له‌سه‌ر چین ته‌فسیرو حاشیه‌ له‌سه‌ر کتیه‌کانی (فقه) و قورئان ده‌نوسن، به‌لام هه‌یچ ده‌رباره‌ی هه‌یزی عه‌شقی کلپه‌سه‌ندوو نازان، ئیقبال به‌راوردیکی زۆر جوان له‌ نیوان مه‌لاکان و قاروندا ده‌کا، که هه‌موو سه‌روه‌ته‌که‌ی له‌ ژێر خاکدا شارده‌بووه‌وه‌، ئیقبال ناویان به‌ قارونی قاموسه‌ عه‌ره‌بیه‌کان ده‌باو ده‌لێ ئه‌وان له‌ سه‌ده‌ها قاموس و سه‌رچاوه‌دا ده‌گه‌رێن بۆ واتا‌کانی قورئان و حه‌دیس، له‌وه‌ زیاتر هه‌یچ تریان نییه‌، بۆیه‌ ئه‌وانه‌ به‌ ئاگری عه‌شق سوورنابنه‌وه‌ و رووناکیان لێ ده‌رناکه‌وێ.

ئیقبال چاک ده‌زانێ که ئه‌و عه‌شقه‌ کلپه‌ سه‌ندوه‌ له‌ دوعای ئینساندا خۆی نیشان ده‌دا، به‌لام نوێژ و دوعا هه‌یچ کامیان بۆ خاتری تاکه‌که‌سیک ناکرێ، هه‌ر که‌سیک بۆی هه‌یه‌ چه‌ندی ده‌وێ له‌ خودا بپاریته‌وه‌، به‌لام بۆی نییه‌ نا‌ره‌زایی ده‌ربهری ئه‌گه‌ر خودا دوعاکی گیرا نه‌کرد، له‌وه‌ش گرنگتر مرۆف له‌کاتی په‌یوه‌ندیکردنی به‌ خواوه‌نده‌وه‌ به‌ هۆی مونا‌جاته‌وه‌، له‌و نزیکبونه‌وه‌یدا بیگومان ده‌بی بگۆرێ، که‌واته‌ نوێژ سوودی ده‌بیت کاتیک که‌ خودا فرسه‌ت به‌ مرۆف ده‌دا پیکه‌وه‌ کار بکه‌ن، ئه‌و ئیراده‌ی خودای قبول ده‌بی و ده‌بیته‌ ئیراده‌ی خۆی، ئیتر له‌م ساته‌دا ده‌توانی دنیا به‌ دوعاو نوێژه‌کانی بگۆرێ، به‌رای من ئه‌م لایه‌نه‌ی فیکری ئیقبال شایه‌نی زیاتر لیکۆلینه‌وه‌یه‌.

ئیقبال ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ یان ئه‌و عه‌شقه‌ زۆر جار

مرؤف نه چالاک دهبن و نه داهینان دهکا گهر له چاوه پوانی گه یشتن به ئامانجا نه بیټ

وهلامه نادیاره که یه) روژنیک له روژان ئیقبال له وهسفی عشق به شیوهی جوان و ناوازه دانه پراوه، له م بهیتانهی دوایدا که له کۆتاییه کانی سه رده می نووسینیدا وتوونی باشتترین تهعبیر له سپری ئه و عشقه سه رچله دهکات (عشق به بی سئ و دوو خوی هه لده داته ناوناگری نه مرووده وه، به لام ئه قل جارئ له سهر بانئزه که وه چاوه روانه)، ئه قل سه بر دهگرئ و ناویرئ خوی له بلئسهی خوشه ویستیدا فهنا بکات، به لام عشق گۆی ناداتی، چونکه دهزانی که پئگهی راست ئه وه یه له ناو ناگری خودای هق و تهعالادا بسووتئ، له چند بهیتکی تردا مه جازیکی زۆر مه شهو له شیعی کلاسیکی فارسی به کار دینئ، که وینهی مه لیک مه محمود غزنه وی (ئه لفاتح)، که فهتخی په رستگای بته کانی له (سومه نات) له هیندستان کرد و ده لئ:

دنیا هه مووی مژده بو عشق ده بن

عشق مه حموده، که فهتخی سومه ناتی ئه قلی کرد
ئه قل وه کو په رستگای کافر ده کان وایه ده بن عشق
داگیری بکات.

ئه م بوچوونانه له نووسینه کانی مه ولانا جه لاله دینی رۆمیشدا هاتووه، به لام لیره دا له ریره ویکی تازه تردا به رچاو ده که وئ، هه موومان ده گرئته وه، ده بن ئیمه به رده وام ئه وه مان بیری که وئته وه که ئیقبال ده زانی ئه و عشقه قهت تیربوونی نییه، پاول تیلیک زانی لاهوتی ئه لمان ده لئ (تیربوون له عشق کامه رانییه کی بی ئه ندازه یه، له هه مان کاتیشدا کۆتایی به خته وه ریبیه، چونکه چالاک به فیراق نه بی نایه ته کایه وه)، ئیقبال ده لئ (شمشال کاتیک ده ست به گۆرانی وتن ده کا، که له کئلگهی قامیش هه لده که نرئ).

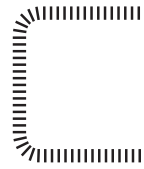
ئه م لاینه گرنه ئیقبال له نووسینه کانی ناوی ده نی (کۆششی ناته واو) به واتا هچ کاتیک ته واو

نابیت و به رده وامه، لیره دا له گۆته وه نزیک ده بیته وه، ئه و شیعه ری که ده رباره ی به یه کگه یشتن له گه ل (حور ئه لعه یین) ی به هه شتدا ده ینووسئ گری خوشه ویستییه کی لی به رزه بیته وه، که هه رگیز تینویتی ناشکینئ، مرؤف نه چالاک ده بن و نه داهینان ده کا گهر له چاوه پوانی گه یشتن به ئامانجا نه بیټ، هیزی ئه و تاسه یه ی که هه یه تی به واتا که م بی ئه و که م ده بن ئه م زۆر بی ئه و زۆر ده بی.

ئه و کۆششهی که هه رگیز کۆتایی نایه و ئه نجامی ته واو، ئه و تاسه به رده وامه ی که له هه ولدایه بو زیاتر و زیاتر نزیک بوونه وه له به ها جوان و به رزه کان، ئه مانه فیکری ئیقبال ده رپه نگین و شیوه ی بو داده ریژن، ئه و ته عبیری له بیروبوچوونانه ی خوی ته نها به په خشانه فه لسه فییه کان نه بوو، به لکو به شیعریش زیاتر بوو. زۆر له ره خنه گران به تاییه تی پوژئاواییه کان ناسازیان له په خشانه فه لسه فییه کانی ئیقبالدا ده بینیه وه، ره نگه بوچوونه کانیان راست بی، ره نگه هه ندیک له خوینه رانی پییان سه یر بیټ که ئه و فه لسه فه ی ئه وروپایی به فیکری ئیسلامی کلاسیکه وه به ستبئته وه، به لام من به رده وام ده لیم پیویسته شیعه رکانی (به ئوردی و فارسی) هه روه ها کتیبه فه لسه فییه کانی شی بخوینینه وه، تاوه کو په ی به مه زنی و ئاسۆ فراوانی فه لسه فه که ی به بن.

سه یر له وه دایه ئه و وا ئیدیه ده کات که شیعی ته نها به مه به ستی فیرکردن نووسیوه (مه به ستی زانستی)، به پئی ئه و شیعر ته نها هونه ریکه به ها که ی ته نها له هاندانی خه لکاندا بو داهینان کۆده بیته وه: (بالاترین هونه ر ئه و هونه ره یه که هیزی نووستوی ئیراده خه به ر ده کاته وه و هانمان ده دا بو به رهنگار بوونه وه ی ژیان به بی ترس)، ئه مه بوچوونی ئه و بوو، هه ر له به ر ئه م هویه ره خنه ی له جوانترین شیعی حافیزی شیرازی

ئه و کۆششهی که هه رگیز کۆتایی نایه و ئه نجامی ته واو، ئه و تاسه به رده وامه ی که له هه ولدایه بو زیاتر و زیاتر نزیک بوونه وه له به ها جوان و به رزه کان، ئه مانه فیکری ئیقبال ده رپه نگین و شیوه ی بو داده ریژن، ئه و ته عبیری له بیروبوچوونانه ی خوی ته نها به په خشانه فه لسه فییه کان نه بوو، به لکو به شیعریش زیاتر بوو



پان و بهرین و لاپالی گردهکانیان له بهاردا داپۆشیوه، ئەمەیش شاعیر گهورهیی و شکۆمەندی و دەرکهوتەکانی یەزدان له دنیادا وهبیر شاعیر دینیتەوه، ئەو زۆرچار ئیماندارێ راستەقینە بەم گۆلە دەشوبهینن، تەنیا گۆلێکە، پەرەکانی بههیزی ئیراده دەکاتەوه، تاوهکو له تاریکیدا شەوق بداتەوه، ئەو دەلێ لهسەر مەزارەکهی گۆلالە سووره دەپوین تاوهکو بیسهلمینن که ئەو گۆرە دلێکی گهورهی تیا نێژاوه.

ئێقبال هەمان پێرەوی دەربارەهی هێما تەقلیدییهکان گرتبووه بەر، بایەک نمونە له وینەیی (حەلاج) شەهیدی سۆفیگەری که سالی ۹۲۲ له بەغدا کوژرا وەرگیرین، که له میژووی ئیسلامدا به (انا الحق) بهناویانگە. حەلاج بەسێفەتی ئوستادی عەشقی داھینەر دەردهکهوئ کاتیکی که له فەلکی موشتەریدا دەکهوئتە قەسە، به ئێقبال دەلێ من پێشترم له تو، ئەو هەولێ دا ژیان بکاتەوه به بەری ئومەتییکی ئەقل و پۆح مردوودا، ئەمە ئامانجی ئێقبالییش بوو له شیعەرەکانیدا.

شایەنی وتنە فەیلەسوفی ئەلمانی (رودلف پانفیتز) که سەر به قوتابخانەیی نیتشەیه، ئێقبالی لا پەسەندبوو زۆرجاریش پێش مردنی پێکەوه موناقلەشەیی کارەکانی ئێقبالیمان کردووه. له یەکیکی له کتێبەکانیا فەسلێکی بهناوی قەسیدەیی زەمەن بۆ ئەو تەرخانکردووه و تیایدا دەلێ (ئەوه قەسیدەیهکه زیاتر له شیعەر دەگەینن، ئەوه پەيامیکی سیاسی رۆحییە و زیاتر وهسفی دەکاو دەلێ (ئەوه قەسیدەیهکه پرۆسەیی بهرەمهینانێکی بهرز له دلێ هاوچەرەخەکاندا دەبزوینن، بههێزتره له زەمەنی حازر دەتوانن داھاتوو له رحمی ئیستادا دەرپهینن).

بهرای منیش ئەمە به تەواوتی له شیعری ئێقبالی

دەگرت، بەلام خۆی دەلێ تەنھا بهمەبەستی فێرکردن شیعەر دەنووسن، چونکه ئەو دەیگوت له هیندستان خەلک رانەھاتوون کتیبی فەلسەفە بخویننەوه یان گۆئ له ئامۆژگاریی دووردیژ بگرن بەلام هەموویان شیعریان خۆشدهوئ و داوای دەکن، بۆیه ئاسانتەر به شیعەر قەسەیان لهگەڵدا بکەن، شیعری ئێقبال هەرۆهکو خوینەرانێ دەیزانن، کاریگەری و ریتیمیکی بههیزی هەیه، دەکرئ هەر به بیستنی لهبەر بکرئ، بۆیه هەر بههۆی شیعەرەکانییهوه بیروباوهری بلابوووه. له شیعەرەکانیا زۆر له هێما کۆنەکانی دەستکاری کردووه بهبێ ئەوهی دەستبەرداریان ببن، خەلکی راھاتبوون گۆئ له بولبول و چیرۆکە بهناویانگەکانی که دەربارەیی خۆشەویستی گۆلە بگرن، له شیعەرەکانی ئێقبالیادا واتای ئەم رەمزە تەقلیدییانە گۆران، مەلی خۆشەویستی لەلای ئەو مەلی پۆحە، بولبولی ئەو بەردەوام شکاتکەر نەبوو، بەلکو هەلۆ بوو، ئەو بالندە بههیزی که دلێ مرۆف هەلدهگرئ بۆ دوور، وەک ئەو نیچیرەیی دەیفڕینن و دەبیاتە ئاسمان، گەڕانی هەلۆ بیکۆتاییه، ئەو دلنەرم و بێ هیز نییه، هەر ساتیک مەودای ئاسۆیهکی نوئی لهبەردەمدا دەکریتەوه، ئاسۆیهک که پوربەری ئەستێرە و پۆژ و مانگ و پستی فەلەکهکان تاوهکو هەتاھەتایە و بیکۆتایی دەگریتەوه، زۆر له پاکستانییهکان ئەمرۆ وینەیی ئەو هەلۆیەیان کیشاوه و له پشنتییهوه ئاسمانی شینە و ئەم رستەیهیان لهسەر نووسیوه (ئیستاش زۆر ئاسۆی نوئی تەرت لهبەردەم دایە).

گۆلە خۆشەویستەکهی تولىب بوو، که له گۆلالە سووره دەچن و کۆمەلە شیعریکی له پەيامی مەشریفا بهناوی ئەو گۆلەوه ناونا (زەر تولىب سینا) چونکه ئەم گۆلە له شوعله دەچن، موسا شوعلهی خودای له دارەکهدا بینن، گۆلە سووره بچکۆلەکانی بیابانی



بەرجهسته ده بښ، چونکه ئه و شاعیریک بوو هه ولای دها به های نوئ دروست بکا و ریگه یه کی نوئ دروست بکا، ریگه یه کی تازه نیشانی میلله ته که ی بدا، ئه م بۆچوونا نه ی له جاویدنامه که یدا به پاشکاوی دهرده که وئ. له میانه ی رامانی خۆی به رانبر به دنیا ده لئ: (ئه گهر ئامانجی شاعر دروستکردنی پیاوه هه قیقییه کان بیت، که واته شاعر میراتی پیغه مبه راتییه).

بیگومان ئیقبال یه کییک بوو له و شاعیرانه ی که شاعره کانی میراتی پیغه مبه رایه تی هه لگربوو، (هیرمان هیسه) نووسه ری گه وره ی ئه لمانی پیشه کییه کی قه شه نگه ی بۆ ته رجه مه که ی جاویدنامه نووسیه، که بۆ ئه لمانی کردوومه ده لئ: (ئیقبال خه و به یگگرتنی جنسی به شه ره وه به ناوی خوداوه له خزمه تیدا ده بینیت).

ئیقبال خۆی له موخازه ره کاندیدا ده لئ (ژیانی دنیا به حدس په ی به پیوستیه کانی خۆی دها و له ساته هه ره گرنه گه کاندیا ریپره وه کانی خۆی دیاری ده کا، ئه مه یه که ناوی ده نئین سروش (وحی) پیغه مبه رایه تی، ئه وه به مه نایه وئ بلئ که پیغه مبه رییک دوا ی محمه د هه یه، کۆتایی هینان به پیغه مبه رایه تی زاده ی بیرکردنه وه ی زاتییه، به لام که له دنیا دا هیز هه ن_ ئه گهر بتوانین ناوی بنئین رۆحی عاله م یان ئه قلی یه که م_ ده زانی جیهان چیی پیوسته .

رهنگه هه ر ئه م ته عبیره ی ئیقبال بی ئیلهامی به قه شه کینپ کراگ دا بښ، که دهرباره ی ئیقبال بلئ (ئه و زمانحالی شته گرنه گه کانی قولایی پۆحی هاوچه رخییه، حه تمن سه ده که مان هه سته به وه کردوو که پیوستی پیی هه یه)، ئه مه راستی قسه که ی ئیقبال ده سه لمئینی که دهرباره ی شاعیری نمونه یی کردوویه تی، که ده لئ (شاعیر دلّه له

سنگی میلله تدا) ئه و شاعیره ی که لایه نه شاراوه کانی

عه شقی داهینه رمان پی ده لئ، راسته پیی بووترئ ئه و دلّه له سنگی میلله ته که یدا، به لکو له دلّی هه موو مرؤقایه تیدا .

ریگه م پی بدن با دوا یی باسه که م به م گۆرانییه ی بۆ عه شقی داهینه ری له قه سیده یه کیدا که زۆر به ناوبانگه (مزگه وتی قورته) کۆتایی پی به نیم .

ئه م قه سیده یی به زمانی ئوردی کاتیک که ده چیت بۆ ئیسپانیا نووسیه، ئه و له مزگه وته که دا هیزی عه شقی داهینه ری، که شارستانی ئیسلامی له ئیسپانیا، به لکو له هه موو دنیا پیکه ئینا ده بینیته وه .

ده لئ: عه شق دلّی سروش هه ناسه یه کی به هیزه له سنگی محمه ددا

عه شق ره وانه کراوی ره حمانه و عه شق وشه ی خودای ته عالا یه

سه یری ئه و مه خلوقاتانه بکه که له قور دروستکراون ئه گهر

خۆشی عه شق بیانگاتی ده گه شینه وه عه شق شه رابه — له ناو دلّدا پاریزراوه

عه شق پیاله ی پادشاکانه تینوئیتیانی شکاند عه شق (فقیه) ی مه ککه یه عه شق فه رمانده ی سوپاکانه عه شق فره زندی ریگه یه، هه زاره ها مه نزلگه ی هه یه عه شق ئه و په رپه یه که ئاواز له ته له راکیشراوه کانی ژیان دهر دئینی

عه شق نوری هه لّه اتووی ژیا نه عه شق شوعله ی ژیا نه